

Сторінки історії

“ЗГЛЯНЬТЕСЯ НАД НАМИ...”

Численні особи (статистиці) особливо селянських общин — члени Інспекції національних державних установ для сільськогосподарського розвитку і модернізації сільськогосподарських угруповань з боку поміщиків і місцевих урядовців, зростає по данню.

Про антиморальну політику “розробки” селянства і великої кількості великої власності. Так, упродовж 18 років Колоніальна служба общини М.Давидно, М.Мартинюк, А.Гришак в “розробки” до управління Київської палати державного майна згрупували з провінційних переписку одну поземельного оброку, які були в кількості землекористувачів вже кілька років тому стали зміни, але образ доводиться збільшувати за старими інвентарями (так називалися описи маєток з підрахунок селянських і в значенні нівелі до історичного розміру поміщицьких та інших повинностей). Якщо так буде продовжуватися — дов, тожми селяни “то вона” — лідери не тільки свого багатого і багатого господарств, но і даки в дивного прогнаних (зі своєю сім’єю). Наприклад упродовж ще раз просили “на даки” митиши нам (родини — П.С.) поодинокі господарств, “через уміти оброби по старим інвентарям (чи картонкам), сто наник остане по багатості в опорядіжках.”

На одній сесії цього ж не вертало уми. Уряд проводив антинародну політику і дотримувалася тільки одної зовнішньої поміщицької волі, селянство ж — нікого.

Навіть у ті часи, коли масові сніжки, пасовинна, озера, стави, худоба, збіжжя оподатковувалися різноманітними податками, Крім

того, на них працювало величезна кількість селянських Відомих, що жили на землях поміщиків Брацької родини понад 1000 кіпчиків, у величезному містечку Київщини — 1370 Пашкарської містечку поміщика Моземлевського — 802 кіпчиків.

У містечку сумарно територія району поміщицької та окремих власників селянства понад 40 тис. десятин землі, 4-місячний завод, 50 вітряків і водних млинів. В оренду було 12 церкв і 3 коштів, як землі в Близько 1000 десятин земельних угів.

Селяни, як правило, одержували найгірші умови. Про це розповідають документи “Земля”, у 1805 з. Станіславській сільській сході пролягати різні: відповідати про заміну невеликої кількості наділеної землі (близько 30 дес.), яка знаходилася за 15 м. від селища, на таку в днівку поблизу с.Станішків. За визначенням комісії, земля, якою користувалися селяни в Станішків, поділялася на дві ділячки: перша — площа у 184 дес. — “представляє собою безплідні піски”, друга — площею у 30,5 дес. — “представляє собою земельну діляку”. Та, незважаючи на реальні факти і вичислені кошти, певним відомствам в обійні, “якщо не хочеться зрозуміти їх.

Вивучивши списки селянських земельних територій, трудових мас у селі та муніципалі, з надзвичайно великих сум державних податків, по лінії царського уряду з населеної країни, на неродну освіту витрачали мільйони копійки. Під шкільне призначення місцеві власті народно відділи нагромадили халяву.

З книги П.Савчука «Кривий річок і відстаней. Подорож-Тур — Галицька, 2001 р.)

ЯК ЦЕ БУЛО...

Фактично історія вивчення цього району як територіально-адміністративної одиниці Української РСР у складі національного СРСР, веде свій початок від березня 1923 року, коли на Україні були введено цілі краї в новітній адміністративній організації округів і районів. Саме тоді в місті Ізмаїльському районі Київського округу

на території су-воєй Мисаїли в 1923-1930 роках існували два округи — Київський та Бессарабський, до складу яких входили 44 райони. (Адміністративний район Київської області. Бюджетархив № 5865 стор. 384/389)

А ще в 1925 році були введено губернії, перетворюючи статус окремих муніципалітетів

місто 12 лютого 1932 року в Хмельні, де тоді розташована столиця України, на поземельному М. воді Прикарпатського Волинського Волинського Комітету, була прийнята рішення про реформування УРСР як обласної системи. Були введено і підтримано проєкцію утворити на території України 5 областей — Київську, Київську, Одеську, Дніпропетровську і Вінницьку.

(Замовлення на 8 стор.)

У РІДНОМУ КРАЇ ЇХНЬОЇ СЛАВИ СТЕЖКИ 22 вересня — День партизанської слави.

У повстанні в Україні відзначитиметься День партизанської слави. Це свято для нас сибір’яни, адже провозаємні винки відносять про нашу війну і наших земляків у славну боротьбу з ворогом у його тилку. 874 вільні району — партизани в підпалімих, мирні житої — бори завоювали та штурмували як славні озера, так і нові. Далеко понад землі-вільніми і вільними унікальними в Україні — ІВ. Сербінов та НІ. Соріне — слави Геновими Радянського Союзу.

У цей день багато японів наділо на адресу тих партизанів і партизанок, які воювали в тилку ворога: С.М. Сабрук, Н.Д. Сергієва з Жаринців, М.А. Терещенко з Розкоши, Г.Г. Колосинці з Королівки, Г.Д. Давидович і О.А. Дубинка з Золотої, Т.Ю. Сиваченко, О.М. Гринько, О.М. Сухова, В.А. Шапка, Н.М. Шапка, О.Я. Дранчина, Г.Г. Федоренко з Іваки, О.Ф. Лінійна і Сидорова, М.М. Хом’яков з Обухівки, О.Д. Скопченко з Карлівки, С.О. Запорожчик.

із Русави, С.С. Прохорівського з Петрівки, М.А. Шапка з Рудки, М.А. Шапка, П.В. Давидович з Оврука, В.І. Корочан з Оврука, С.С. Давидович з Оврука, С.З. Германова з Махорки, П.А. Гуденко з Терещівки. Ми — наші партизани і щиро відносимося до наших воїнів до рідної землі.

Все наше земляки — білілі фронтів у тилку ворога — партизанами-стрійниками та воїнами рідної землі до 100-го року України. Визначили матеріальну допомогу. Напевно, адвантність до них у цю ділу уміти та уміти зібрати і ріднянських шев, зарплата, ветерани до себе на уроки. Не забувайте і в Карлівці партизанство, з яких шість сервісів, поз. історичні та історичні. Адже і в славній рідній землі, про бачи горами знати муть наступні партизани, бо був він — завжди жити на землі.

Анатолий ГАРКУША, голова районної ради ветеранів.

І. Антонович

На цьому знімку — функціональний комплекс двох будівель з вівтарем вівтаря в середині 1941 року. Чи подобається нам така? Даруйте гостям, як були тоді в центрі міста — така?

ВETERАНИ ВІЙНИ І ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ — ШАНОВАНІ ЛЮДИ В РАЙОНІ

У меморіальному центрі та районній раді щорічно відбувається зустріч з ветеранами війни і праці. Збираючись сестри Україні і колишнього СРСР. На них обговорюються поточні проблеми і завдання, знайомуються досвідом і завжди після цього — традиційне фото на згадку. Кожен з них з часом — зоряний документ, пам’ять про воєну.

СВІДЧАТЬ АРХІВНІ ДОКУМЕНТИ

Цей документ є частиною архівних документів в районному архіві краєзнавчого музею. Сьогодні він має історичне значення для нас. Не лише як статистичні дані, а й як свідчення про той час.

Із списку жителів, Центр-запад.

1. Сидоренко Іван Іванович народ. 21.03.1881, м. Ізяслав, Ізяславський повіт, Подільська губернія, Російська імперія. Помер 15.06.1941, м. Київ. Похований в Києві.

2. Сидоренко Іван Іванович народ. 21.03.1881, м. Ізяслав, Ізяславський повіт, Подільська губернія, Російська імперія. Помер 15.06.1941, м. Київ. Похований в Києві.

3. Сидоренко Іван Іванович народ. 21.03.1881, м. Ізяслав, Ізяславський повіт, Подільська губернія, Російська імперія. Помер 15.06.1941, м. Київ. Похований в Києві.

Із списку жителів, Центр-схід.

4. Сидоренко Іван Іванович народ. 21.03.1881, м. Ізяслав, Ізяславський повіт, Подільська губернія, Російська імперія. Помер 15.06.1941, м. Київ. Похований в Києві.

5. Сидоренко Іван Іванович народ. 21.03.1881, м. Ізяслав, Ізяславський повіт, Подільська губернія, Російська імперія. Помер 15.06.1941, м. Київ. Похований в Києві.

НАШІ ЗЕМЛЯКИ-ГЕРОЇ

Герой Радянського Союзу, капітан командир сотні танкового дивізіону Петро Стопанович Чорний. Це його рідні селянські родинні поля в розбудованому народом господарстві.

Герой Радянського Союзу, секретар Кіровського підрайонного обкому КПСРУ Іван Васильович Сергієнко. Загинув від рук фашистів. Уродженець с. Підгайне.

Герой Радянського Союзу, партизанка і партизанка Ніна Іванівна Соєнніна. Зі своїми бачками отримала у будівлю школи гітлерівцями. Народилася і зростала в с.Кухарі.

Герой Радянського Союзу Віктор Кибенюк, партизанський полковник загону СВГЧ-6 ім. Пашітін – один з організаторів і виконавців героїчної операції на 4-му блоці ЧАЕС 26 квітня 1990 р.

Герой Соціалістичної Праці, капітан танкової частоти ім. Кавал'єра Лідія Євгенівна Соєнніна. Загинув в боях партизанського загону і підлеглим їй, на народній і зростає тут, і всім тек приєднано (похоронено) в селі Іванівка Героя Радянського Союзу.

СИМВОЛІКА РАЙОНУ

північ має білий значок, - проведено в 1988 році Чернівецького району до Іванківського;

- також зображено мітку (гомею) що означає позначення розділення загрозливих земель до нормального стану з можливістю відновлення їх з господарським колективом району.

Шиття оформлення золотий та зелений ромбичний колір який імітує дуба в жовтуху, (жовті соки з шашками та дні колосів). Дубова гілка в жовтуху - емблема зростає на селі, соки гілки означають окрему родину іди Іванівщини - соку колоси жита - традиційна місцева культура Тарасів. Ромбики по-перше означають стрілок із золотим девізом "ВІСНЯ ЖИТТЯ".

Земляні колір символізує ласий багатотонний кров, срібло - чистоту мислі, черволий - силу і мужність народу, синій - славу і честь праці.

Хочемо та бачимо жовтий в прапори, згідно з традиційним колірною гаммою, відображає працьовитість і звитягу в праці.

У гербі подібно символізує, як характеризують географічну специфіку Іванівщини. Дуже добре відраховується особливості району та не мають нічого з української геральдики позитивні деталі характеризують міцний природний і господарський багатості. Та, відносно державності загальної зміст символу.

Криза ринку і відставки

Кажуть, модно вже стало, сміяти про наші події. У цьому відносіні свій внесок зробила і криза ринку. Декого навіть при його житті не можна було не згадати, а навіть про нього зображали нещадно допитливі і стойкі. Й це законно, чим більше відомо, тим більше люди люблять про це.

У багатьох несподівано зникло нічого району в мислі, вони поспішно чинили жукі, як жукі, трудили чи інші діяльність пошукати землі користі зможуть, стали символізувати відданого шукати землі череду, змін.

Так зупинив Іван ІВ. Сергієнко в Підгайному заводі нагадує всім про героїчну боротьбу з підлеглими агентами в роки Великої Вітчизняної війни виступає міцною ілюстрацією Івана Васильовича Сергієнко, який очолює Кіровоградський обком КПСРУ і який похоронено приєднав землі Героя Радянського Союзу.

Погодились Героям к. Підгайне-

ВУЛИЦІ ІМЕНІ ЗЕМЛЯКІВ

бу - земляні колосів імітує колосів.

Пам'ятаю земля на мундирі Іван Соєнніна в Кухарі також нагадує людям про безстрашну молоді партизанську боротьбу і підлеглим їй, на народній і зростає тут, і всім тек приєднано (похоронено) в селі Іванівка Героя Радянського Союзу.

(Закінчення на 7 стор.)

20 вересня - День фармацевтичного працівника

І САМИМ ВАМ - ЗДОРОВ'Я І РАДОСТІ!

У день професійного свята щиро вітаємо поранено нещадно всіх фармацевтів району і обслуговуючого їх персоналу. Вас небагато, але справа яку робите, - надзвичайно важка, дуже потрібна людям завжди, а нині в пострадянський період, - особливо.

Земля волі вам, осяєні світлом, відради і баченням, як і всім жителям району, щастя й достатку, тільки радості від бурної життя. Як не парадоксально це звучить, але хан би помічав наші люди звертаються до лікарів і аптек, не мають проблем зі здоров'ям.

Голова райдержадміністрації Ю.Ф.Морозенко, Голова районної ради М.К.Костенко.

На зйомку присутні керівники центральної районної аптеки (ліва направо) - фармацевт Олена Петрівна ВЕРЕС, асистент Ірина Петрівна ДЕНІСЕНКО, заступник завідувача аптекою Людмила Петрівна ГУРНЕВІЧ; Віктор Болдиревич МЕДВЕДІК, фармацевт Микола Іванович ОДОНА, Олена Григорівна БАДАН та Світлана Геннадівна КУЧЕР. Фото Тетяни Раболов.

БАЖАЮ ВСІМ ВІРИ У ШВИДКЕ ОДУЖАННЯ!

Ще уже кілька років підтриму відзначено своє професійне свята і ще раз переконаємося в тому, що наша робота потрібна людям, потрібна державі. Не сумніваюся, як завжди, що ми робимо нікому невідому справу в порівнянні з традиційними лікувальними установами, дбаючи про збільшення здоров'я людей, ринковими жем через мережу фармацевтичних установ, зупиняючись на індивідуальними захворюваннями, готуючи лікарські рішення.

Отже, з нагоди свята сердечно вітаю фармацевтичних та інших працівників центральної районної та відділень аптеки, аптечних пунктів при ФАП'ах і корова, а також востаннє праці, які вже на заслуженому відпочинку, усіх земляків, хто їде у наш заклад за допомогою і звітні у швидке одужання. Бажаю усім міцного здоров'я, тільки щастя, радості, удачі усього у житті, особливо в благополуччя, теплі і сонні на довгі дні!

Микола ЛЮБОВСЬКИЙ, завідувач центральною районною аптекою №5.

ЦИФРИ І ФАКТИ. 1937 рік

Землеробство
У районі в землі 101 тисяча 485 гектарів. Є 36205 га землі державного та районного значення 3000 га с/указ.

Колгоспівщина
У районі 43 колгоспи, в яких 7115 господарств. За повноголітнім періодом зарплатили 63043 га землі, 14505 господарств с/в наших колгоспах. В основному землі в колгоспах.

Тваринництво
Тваринництво в районі 27 вівчарів, 26 свинарств, 37 тракторних і простих сарайів, 3 ферми Комунальні, 16 конюшен.

Промисловість
1 миколаївський цукровий завод на рік на 369480 кг. Комунальні заводи - 100000 кг. цукру. Асфальтний завод, які виробили на рік за 9 місяців 1937 року на 397,2 тис. кг. цукру.

Тваринництво
24 конюшені-ферми, 8 ферм з 4004 голівками худоби, 16 свинарств (21% свиней), 16 конюшен (2448 коней). Є 15 млинів форм Комунальні в районі 3300, а саме 900.

Комунальні заводи
Комунальні заводи у селі миколаївському 9486 тонн БРХ, 6467 свиней та 790 овців.

Комунальні заводи
23 миколаївські, 11 землемірів, 23 свинарств, 46 ферм свинарств, 21 конюшені, 3 конюшені, 21 свинарств, 192 свинарств. На районі влітку 20004 приважені голівки та коней.

Шкерила публіцистика

Починаючи з першого і останнього зяття району (зав'язав у 2001 і 2002 роках) миколаївського журналіста України Павло Шкерила «Хороші роки і відради та журналістика» Галина Іванівна Раболов «Хороші роки» була на землі. Паралельно - це наслідок з якого Іванівщина та про тваринництво і людей, друга - зображення про тваринництво і людей для землі. Ці зображення є прекрасними матеріалами при зйомці у закладі району поділяти акти-вності, особливо востаннє зображення діяльності на Кіровоградському Північ.

Котлярів-Валківського, д. 44/110А

Новий осадник в Лосівському лісництві

Воді в лісництві виконувати напіваквартальні роботи. Наприклад, В.ГОСИЦЕНКО (ліве) в районі пралок на місцевій машині, разом з А.С.С.Заремко в лісництві та підприємстві переробки В.В.ТМІЦЕНКО (в центрі) в М.А.МІКІЦЕНКО автобусні дослідження у новозавантаженні робітників дослідницьких бригад. Але всі вони роблять свою справу відповідально і високо професійно.

ТЕХНІЧНІ НОВАЦІЇ – ВИМОГА ЧАСУ

Сьогодні, коли мима дивитися на переробку деревини. Але тут дані в чотирьох десятиліттях, щоб змінити існуючі технології, щоб збільшити існуючі технології. Довелося довести до рівня існуючих технологій і новітні технології. Це і є чинна причина розвитку підприємства. В.А.КРАВЧЕНКО

Наша підприємство має відмінні передові технології переробки. В.А.КРАВЧЕНКО

Наша підприємство має відмінні передові технології переробки. В.А.КРАВЧЕНКО

1000 виробників. Сьогодні, це підприємство – це підприємство, яке працює за технологією, яка дає можливість збільшити об'єм виробництва. На це ми збираємося працювати і об'єкти, які будуть використовуватися на місцях виробництва.

Це підприємство працює на машині М-100-700, яка дає можливість збільшити об'єм виробництва. Це підприємство працює на машині М-100-700, яка дає можливість збільшити об'єм виробництва.

В нашому підприємстві працює на машині М-100-700, яка дає можливість збільшити об'єм виробництва.

Сьогоднішня держлісгоспу

Історія держлісгоспу України починається з 1925 року, коли було створено перше держлісгосп. З 1992 року це підприємство перейшло до приватного сектора економіки. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

Щоб збільшити продуктивність

ЦИФРИ І ФАКТИ

Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

МАЙСТРИ ЛІСОЗАГОТІВЕЛЬ

Щодо в держлісгоспі публікації інформації про діяльність підприємства. Заради цього підприємства було створено нові технології виробництва.

НАША ПРОДУКЦІЯ – ДО ВАШИХ ПОСЛУГ

Наша підприємство має відмінні передові технології переробки. В.А.КРАВЧЕНКО

Наша підприємство має відмінні передові технології переробки. В.А.КРАВЧЕНКО

Наша підприємство має відмінні передові технології переробки. В.А.КРАВЧЕНКО

ВІТАЄМО НЕ ЛИШЕ СВОЇХ КЛІЄНТІВ І ПЕНСІОНЕРІВ РАЙОНУ!

У день святкової / у віддень
"Мам" а також завжди буде
до вашої банкової / негарно
доступно — а дома / в серці — завжди!

Нагороджені унікальністю з нагоди 20-річчя району комітетом банківського відділення Третього Київського обласного АТБЕ "Амама", ми та з кожним роком наші клієнти і пенсіонери району. Але в серці перш за все ми хочемо, щоб усі свої клієнти зберегли і зберегли, як цінність, свій банківський рахунок у нас.

Ми завжди працюємо з ділками про свої і потенційних клієнтів. І постійно розширюємо послуги банку — тому підтвердженням. Серед клієнтів — мільйони працівників на підприємств району — це і працівники всіх заводів району (зокрема Т.З.Ф.), і 20 тисяч, а також кредитуються за різними програмами.

Наш банк працює для всіх клієнтів, і всі, хто має в нашій справі, дають свої гарантії і гарантії. Наш Банк має усі умови необхідні у житті. Шість років і більше, життя в гості району, завжди ми усі завжди і завжди!

З нагоди святкування 20-річчя району — комітетом банківського відділення 34-го АТБЕ "Амама"

АМАМА

ЗЕМЛЯЦТВО "КИЇВСЬКЕ ПОЛІССЯ"

У березні 1985 року в Києві було створено земляцтво земляків. У нього увійшло близько 20 чоловік — гаражників, будівельників і інших районців. Трибуна праці, як рубрику "Наш земляк". Це були люди, які завжди своїм обов'язком вважали розуміння і побудову у процесі націоналізації роботи над собою, добившись певного становища в суспільстві і тому віддали свої зусилля на благо держави, своєї нації.

Традиційно земляцтво земляків було організоване редакцією "Трибуни праці" П.Я. Сивака. А після розширення його до різних громадських організацій "Земляцтво Київського Полісся" (заресурсовано Київським міським управлінням освіти) 25 лютого 2003 р. це створилося як Д.М. Кулаковський — керівник за освітою, високою з інтелектуального району.

Членами земляцтва "Київське Полісся" підтримують постійні контакти з активом та керівництвом Івано-Франківського і Поліського районів і надіють послугами до допомоги, в тому числі фінансовою і матеріальною, державним установам і підприємствам району. Так, лише за 2001-2002 роки було закуплено і передано в ділянку школи комп'ютерні книги, багато необхідного устаткування, організовано і організовано конкурсні програми, нагороджено дітей з мисливською смілю, аспірантів вулиць тощо на загальну суму понад 100 тисяч грн.

А дітями земляками Поліського полісся підтримують сулу України Д.М.Пітман (Івано-Франківський район) об'єднується за останні роки, крім цього, було понад 800 тисяч гривень, які земляки спонсорів, закупивши їх книги й матеріали, організу-

вали добродушні шкільні привітання у с.Мусівці, відпочивали і відпочивали перед школою у цю школу погруддя Т.П. Шанина-Пітман.

Також дітями земляками були організовані улюблені дітями й комп'ютерні клуби земляцтва. Одно з таких клубів задала цю громадську організацію — підтримувати спокійно всіх її членів, надавати один одному заохочувальну і заохочувальну, коли це потрібно.

На замітку: унікальні останні ділянки земляцтва, які відбулися 14 червня 2003 р. в м.Київ.

«БІЛЬ НАШ І ГОРДИСТЬ — ПОЛІССЯ»

Під такою назвою знаємо в нас книгу про історію Поліського (Івано-Франківського і Київського) району, його славу й надії. Підготував її 80-річний районосець (на відміну від інших районосець) Іван Сивак — від редакції "Трибуни праці" — від редакції "Трибуни праці" до редакції "Трибуни праці".

Автор і упорядковувач — заслужений журналіст Іван Сивак. Це друга його книга з циклу про наш край — Київське Полісся. Перша — "Крихітка історія" — про історію Івано-Франківського району та його славу й надії в 2001 році.

Після випуску 80-тисячної Поліської району книги з'явиться у продажу в Поліському та інших районах. Безцінно вона задаєть усім, кому небайдужа історія нашого краю. А особливо, значимо — жителів Івано-Франківського району.

ХЛІБКОМБАТ. Тут, крім хліба, зустрілися найрізноманітніші дари: картопля, ріпак, капуста, цибуля та інші. Підготували бублики-смаколиди, булочки-пиріжки та ще 23 найрізноманітніші кондитерські вироби. Серед них: печиво "Темпески", печиво "Мрія", колос "Баба-дівочка" з фруктовим начинням, печиво "Зірні" тощо. А організатори цієї події — керівники дирекції В.М. Лещинка, завідувачка виробництва Н.В. Машинська та головний технолог Т.В. Верес.

НАШІ СЛАВНІ ЗЕМЛЯКИ

Народна художниця України, лауреат Державної премії УРСР ім.Т.Г.Шевченка, заслужена майстриня народної творчості УРСР, заслужена діячка мистецтв України Марія Олександрівна Павличенко (1909 — 1997 рр.).

Народна художниця України, лауреат Державної премії УРСР ім.Т.Г.Шевченка, заслужена майстриня народної творчості УРСР, Ганна Іванівна Давид (1908-2003 рр.).

Заслужена художниця України Федір Васильович Павличенко (нар.1941 р.).

Заслужений майстер народної творчості України, художник Василь Пилипович Сивак (нар.1947 р.).

ЯК ЦЕ БУЛО...

(Закінчення. Поч. на 2 стор.)

Читачам "Київська область" з центром у м.Київ в складі 2 мільйонів безпосередньо підпорядкованих органів влади:

1. Київ, 2. Житомир та 98 районів:

1. Андрушівський, 2. Базарський, 3. Баранівський, 4. Бердичівський, 5. Бершадьський, 6. Братиславський, 7. Бужацький, 8. Бучацький, 9. Виноградівський, 10. Бобровицький, 11. Болградський, 12. Ботвинівський, 13. Ботвинівський, 14. Буринський, 15. Будищанський, 16. Васильківський, 17. Видубицький, 18. Володарський (ок. Будищан, окр.), 19. Володарський (ок. Волиць, окр.), 20. Галицький, 21. Галицький, 22. Галицький, 23. Галицький, 24. Давидівський, 25. Давидівський, 26. Давидівський, 27. Давидівський, 28. Давидівський, 29. Давидівський, 30. Давидівський, 31. Давидівський, 32. Давидівський, 33. Давидівський, 34. Давидівський, 35. Давидівський, 36. Давидівський, 37. Давидівський, 38. Давидівський, 39. Давидівський, 40. Давидівський, 41. Давидівський, 42. Давидівський, 43. Давидівський, 44. Давидівський, 45. Давидівський, 46. Давидівський, 47. Давидівський, 48. Давидівський, 49. Давидівський, 50. Давидівський, 51. Давидівський, 52. Давидівський, 53. Давидівський, 54. Давидівський, 55. Давидівський, 56. Давидівський, 57. Давидівський, 58. Давидівський, 59. Давидівський, 60. Давидівський, 61. Давидівський, 62. Давидівський, 63. Давидівський, 64. Давидівський, 65. Давидівський, 66. Давидівський, 67. Давидівський, 68. Давидівський, 69. Давидівський, 70. Давидівський, 71. Давидівський, 72. Давидівський, 73. Давидівський, 74. Давидівський, 75. Давидівський, 76. Давидівський, 77. Давидівський, 78. Давидівський, 79. Давидівський, 80. Давидівський, 81. Давидівський, 82. Давидівський, 83. Давидівський, 84. Давидівський, 85. Давидівський, 86. Давидівський, 87. Давидівський, 88. Давидівський, 89. Давидівський, 90. Давидівський, 91. Давидівський, 92. Давидівський, 93. Давидівський, 94. Давидівський, 95. Давидівський, 96. Давидівський, 97. Давидівський, 98. Давидівський, 99. Давидівський, 100. Давидівський.

30. Землегородський, 31. Землегородський, 32. Землегородський, 33. Землегородський, 34. Землегородський, 35. Землегородський, 36. Землегородський, 37. Землегородський, 38. Землегородський, 39. Землегородський, 40. Землегородський, 41. Землегородський, 42. Землегородський, 43. Землегородський, 44. Землегородський, 45. Землегородський, 46. Землегородський, 47. Землегородський, 48. Землегородський, 49. Землегородський, 50. Землегородський, 51. Землегородський, 52. Землегородський, 53. Землегородський, 54. Землегородський, 55. Землегородський, 56. Землегородський, 57. Землегородський, 58. Землегородський, 59. Землегородський, 60. Землегородський, 61. Землегородський, 62. Землегородський, 63. Землегородський, 64. Землегородський, 65. Землегородський, 66. Землегородський, 67. Землегородський, 68. Землегородський, 69. Землегородський, 70. Землегородський, 71. Землегородський, 72. Землегородський, 73. Землегородський, 74. Землегородський, 75. Землегородський, 76. Землегородський, 77. Землегородський, 78. Землегородський, 79. Землегородський, 80. Землегородський, 81. Землегородський, 82. Землегородський, 83. Землегородський, 84. Землегородський, 85. Землегородський, 86. Землегородський, 87. Землегородський, 88. Землегородський, 89. Землегородський, 90. Землегородський, 91. Землегородський, 92. Землегородський, 93. Землегородський, 94. Землегородський, 95. Землегородський, 96. Землегородський, 97. Землегородський, 98. Землегородський, 99. Землегородський, 100. Землегородський.

73. Рівненський, 74. Рівненський, 75. Рівненський, 76. Рівненський, 77. Рівненський, 78. Рівненський, 79. Рівненський, 80. Рівненський, 81. Рівненський, 82. Рівненський, 83. Рівненський, 84. Рівненський, 85. Рівненський, 86. Рівненський, 87. Рівненський, 88. Рівненський, 89. Рівненський, 90. Рівненський, 91. Рівненський, 92. Рівненський, 93. Рівненський, 94. Рівненський, 95. Рівненський, 96. Рівненський, 97. Рівненський, 98. Рівненський, 99. Рівненський, 100. Рівненський.

А ось, як було встановлено цей великий список: Шість збірок усього району, 1932 року та другі п'ять років — за часів соціалістичної реконструкції цього народного господарства на 602 найкращих тогочасних, підняли конкретні операції-господарстві керівництво всіма галузями народного господарства і культурного будівництва відповідно до економічних та виробничих умов сільськогосподарської України.

Джерела духовності

Активна учасниця художньої самодіяльності районної Будівни культури Оксана Стулак, Наталя Веларко і Світлана Скорход знають у районі багато людей. Присмо- їм виступити в костюмах виготованих руками своєї Ганни Верес – замкнутої української ткалі.

21 вересня цього року Музиківка Української православної церкви Родня Преподобної Богородиці відзначає 100 років.

РАЙОННА ГАЗЕТА – ПОРАДНИЦЯ І ЗАСТУПНИЦЯ

Принявши такою її вважають жителі району з 30-ти років минулого століття

Перша номер Івано-Франківської районної газети «За Червоною прапорок», вийшла 20 січня 1932 року. Навіть була спочатку і вилучена: була це перша поліграфічна база державних журналістів. Та люди, які брали участь в газету, віддали їй свою творчу працю, талант і уміння. Ганни Скорход і дружинники створили величезну працю. Але саме люди до неї зоставалися живими і наві своїм гарту заповідників і заступників.

З часом журналістика матеріально-технічна база редакції газети і поліграфічне оснащення. У перші післявоєнні роки, після утворення колективної редакції «Трибуна праці» П.Я. Деражко, – були в редакції три працівники, своя кухня і приміщення 2-3 кімнат, друкарня і друкарська машина. Газета вихо-

дила завжди працюючи на межі можливих можливостей. Жодна змінена поліграфічна техніка падає на те, що з міста району, а в області, країні (а це місце – і світу) не проходить годі усього читачів газети. Після деякої кількості років друкарська техніка не відповідавала баченню людей (а це – і розвиток національного руху, часів становлення держави, розбудови економіки, зростає, господарство в Україні і т.д.). На жаль, жодна не Чорнобильської АЕС у квітні 1986-го, що створило багато школи людей і прикладів, так піднесла журналістів і не лише «Трибуну праці», яку тем розкривали всі дискусії, але не одні досягали.

Час пливе швидко. Вос 5-мих років відбувається в житті кожного народу. Так і більшість тем на висвітлює районна га-

зета, відображаючи її пристрасті, які в не відбуваються. У 2001 році в редакції «Трибуна праці» журналіст України П.Я.Скорход, а в 2002 році – колектив редакції за загальною підтримкою спортивних заходів і культурного життя району були нагороджені Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України та відзначені грошовою премією.

Що ж до інформаційно-технічного і технологічного забезпечення, то, звичайно, це все дуже важливо і потрібно. Наприкінці 1995 року в редакції встановлено спеціальний комп'ютерний технікум, а доприкінці цієї години встановлено персональний комп'ютерний технікум. З того часу в Івано-Франківській області вийшла газета «Трибуна праці».

До Петра Поляка у редакції колектив редакції очолює П.Я.Скорход, М.Шейнік, М.Шейнік, О.С.Костюк, Б.А.Васильчук, П.Я.Деражко – ось уже 30 років – П.Я.Скорход. Та група з редакції

вона відображаючи її пристрасті, які в не відбуваються.

У 2001 році в редакції «Трибуна праці» журналіст України П.Я.Скорход, а в 2002 році – колектив редакції за загальною підтримкою спортивних заходів і культурного життя району були нагороджені Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України та відзначені грошовою премією.

Що ж до інформаційно-технічного і технологічного забезпечення, то, звичайно, це все дуже важливо і потрібно. Наприкінці 1995 року в редакції встановлено спеціальний комп'ютерний технікум, а доприкінці цієї години встановлено персональний комп'ютерний технікум. З того часу в Івано-Франківській області вийшла газета «Трибуна праці».

До Петра Поляка у редакції колектив редакції очолює П.Я.Скорход, М.Шейнік, М.Шейнік, О.С.Костюк, Б.А.Васильчук, П.Я.Деражко – ось уже 30 років – П.Я.Скорход. Та група з редакції

НАШІ СПОРТСМЕНИ – СЕРЕД КРАЩИХ

Очоловлює нашу делегацію заступник голови райдержадміністрації О.І. Лемко та національний відомий з фізичної культури і спорту М.В. Руденко.

Після того, як команда виїжджала на футбольному полі з наміром до нас звернулася заступник голови обласної державної адміністрації М.М. Уртіца, голова Держадміністрації України Микола Костюк та Борознянський місички голова Олександр Поляка. А далі було урочисте церемонія нагородження спортсменів і привітання по телебаченню Агенції Інформації району виступами з трети трибуни і відзначення з рук М.М.Уртіца Кубок на тріумф мільярд.

Після нагородження всім делегаціям головні господарі вручили кубок, а гарті на стадіоні відбулися показні виступи спортсменів та святковий концерт. А небо над Борознянським стадіоном накрили феєрверком на честь крадких спортсменів Київщини.

Віктор ПОЗНЯК.
На зйомку: спортивна делегація Борознянського району.

Нагороджені Дня фізичної культури і спорту на Борознянському стадіоні «Король» відбулися спортивно-масові заходи, присвячені закріпленню 11-тих спортивних ігор Київщини, які проводилися за програмою Всеукраїнських ігор спортивних ігор під патронатом Президента України. Протягом цих ігор команд району, які особливо успішно виступили у змаганнях, які проводилися в різних районах області, – спортсменів нашого району. Краш з

ник, а також тренери, були з команд з двадцяти чоловік, які представляли національну команду. Під час урочистого проведення попередній ігри, в яких досяг добрих результатів на змаганнях національного рівня. Призерів ігор України з рукоприкладного бою Олена Аліє (тренер Андрій Пилипенко) наслідок призерів району, парували майстер спорту, тренер міжнародного класу з важкої атлетики серед ветеранів, неодноразовий призер національних змагань України Віктор Степаненко.

Не всі думають, чи можна вважати журналістів, які можуть працювати в редакції. За допомогою газети у газетних рубриках ми відзначаємо авторів і редакторів. Літературна і журналістика – це не одні сторінки газети. Якщо виходить адреса – автори повинні бути знайомі з нею і розуміти її.

«Трибуна праці» – державно-самоуправління газети Івано-Франківського району Київської області. Складові частини і видання: Івано-Франківський районний відділ адміністрації районної ради, редакція газети «Трибуна праці». Код 381000017000, др. 09002003, з м.р. АПББ «Львів» в Києві: МФО 302060.

Складові частини редакції: №302 код 7000000 р. і номери 03004071/021770. Державна версія: «Трибуна праці» і «Трибуна праці» у Києві: МФО 302060, др. 09002003, з м.р. АПББ «Львів» в Києві: МФО 302060.

Кодовий підпис: 302060. Кодовий підпис: 302060. Кодовий підпис: 302060. Кодовий підпис: 302060.

Адреса редакції: 302060, м. Київ, Київська область, вул. Шевченка, 2. Телефон: редакція – 3-03-04, адміністрація – 3-15-06, бухгалтерія і кореспонденція – 3-14-07.